

kiej długości odpowiedniego skrzydła. Całkowita długość niewodów ściąganych dla ryb większych nie powinna przekraczać 800 m, a dla ryb mniejszych 300 m.

4. Pomiaru oczek dokonuje się w stanie mokrym sieci przez mierzenie odległości pomiędzy jedenastoma węzłami wzdłuż plectionki sieci i podzielenie otrzymanej liczby przez dziesięć. Dopuszcza się zmniejszenie wymiarów oczek do 5% przy sieciach z włókien syntetycznych.

§ 9. Zabrania się stosowania przy połowach lososia i troci haków o rozwarciu mniejszym niż 19 mm, mierząc od ostrza do trzonu.

§ 10. 1. Odłowy leszcza i sandacza na Zalewie Wiślanym nie mogą przekraczać w skali rocznej ilości ustalonych zgodnie z umową między państwami.

2. Gdański Urząd Morski upoważniony jest do podawania do wiadomości w drodze ogłoszenia ilości ustalonego rocznego odłowu oraz jego wyczerpania.

3. Po ogłoszeniu przez Gdański Urząd Morski o wyczerpaniu przez połowy ustalonego rocznego odłowu leszcza i sandacza dalszy odłów tych gatunków ryb jest zabroniony.

§ 11. Statek dozorczy wzywający statek rybacki do zatrzymania się (art. 39 ustawy z dnia 21 maja 1963 r. o rybołówstwie morskim — Dz. U. Nr 22, poz. 115) powinien podać sygnał dźwiękowy „K” alfabetem Morse’a lub wywieść flagę sygnałową „K” według zestawu kodu międzynarodowego w dzień, w nocy zaś nadać sygnał świetlny „K” alfabetem Morse’a.

§ 12. Traci moc rozporządzenie Ministra Żeglugi z dnia 19 marca 1962 r. w sprawie ochrony rybołówstwa na Zalewie Wiślanym (Dz. U. z 1962 r. Nr 25, poz. 115 i z 1963 r. Nr 25, poz. 146).

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żeglugi: J. Burakiewicz

151

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 3 czerwca 1965 r.

w sprawie wykonywania rybołówstwa przez polskie statki rybackie na wodach Północno-Wschodniego Atlantyku.

Na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 21 maja 1963 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. Nr 22, poz. 115) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do obszaru wód położonych:

- 1) w obrębie części Oceanu Atlantyckiego i Oceanu Arktycznego oraz mórz do nich przyległych, położonych na północ od 36° szerokości geograficznej północnej i między 42° długości geograficznej zachodniej a 51° długości geograficznej wschodniej, z wyjątkiem:
  - a) Morza Bałtyckiego i Beltów położonych na południe i na wschód od linii przeprowadzonych od Hasenore Head do Gniben Point, od Korshage do Spodsbierg i od Gilbjerg Head do Kullen oraz
  - b) Morza Śródziemnego i mórz do niego przylegających aż do punktu przecięcia się równoleżnika 36° szerokości geograficznej północnej z południkiem 5° 36' długości geograficznej zachodniej;
- 2) w obrębie części Oceanu Atlantyckiego, położonej na północ od 59° szerokości geograficznej północnej i między 44° a 42° długości geograficznej zachodniej.

§ 2. Obszar wód Północno-Wschodniego Atlantyku określony w § 1 podzielony jest na trzy rejony:

- 1) rejon 1 obejmuje część obszaru ograniczoną na południu linią biegnącą od punktu znajdującego się na 59° szerokości geograficznej północnej i 44° długości geogra-

ficznej zachodniej w kierunku wschodnim do południka 42° długości geograficznej zachodniej; stamtąd w kierunku południowym do równoleżnika 48° szerokości geograficznej północnej; stamtąd w kierunku wschodnim do południka 18° długości geograficznej zachodniej; stamtąd w kierunku północnym do równoleżnika 60° szerokości geograficznej północnej; stamtąd w kierunku wschodnim do południka 5° długości geograficznej zachodniej; stamtąd w kierunku północnym do równoleżnika 60° 30' szerokości geograficznej północnej; stamtąd w kierunku wschodnim do południka 4° długości geograficznej zachodniej; stamtąd w kierunku północnym do równoleżnika 62° szerokości geograficznej północnej; stamtąd w kierunku wschodnim do wybrzeży Norwegii; stamtąd na północ i wschód wzdłuż wybrzeży Norwegii i wzdłuż wybrzeży Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich aż do południka 51° długości geograficznej wschodniej;

- 2) rejon 2 obejmuje część obszaru nie objętą rejonem 1 i na północ od 48° szerokości geograficznej północnej;
- 3) rejon 3 obejmuje część obszaru pomiędzy 36° a 48° szerokości geograficznej północnej.

§ 3. 1. Zabrania się statkiem rybackim przebywającym na obszarze wód określonych w § 1 przewożenia oraz używania sieci trałowych (włoków), okrężnic lub innych sieci ciągniętych po dnie morskim albo blisko dna, które w jakiegokolwiek swojej części mają oczka o wymiarach mniejszych niż określone w poniższej tabeli:

Rejon obszaru wód	Typ sieci	Wielkość oczka
1) Wody na północ od linii przeprowadzonej od wybrzeży Norwegii wzdłuż 66° szerokości północnej do 10° długości zachodniej; stamtąd na południe do 62° szerokości północnej i dalej na zachód do 28° długości zachodniej; stamtąd na południe do 59° szerokości północnej i dalej na zachód	Okrężnica	100 mm
	Każda część sieci trałowej (włoka) wykonana z bawełny, konopi, włókna poliamidowego lub poliestrowego	110 mm
	Każda część sieci trałowej (włoka) wykonana z innego materiału	120 mm
2) Inne wody położone na północ od 48° szerokości północnej	Okrężnica lub każda część sieci trałowej (włoka) wykonana z pojedynczego sznurka i nie zawierająca manili lub sisalu	70 mm
	Każda część sieci trałowej (włoka) wykonana z podwójnego sznurka nie zawierająca manili lub sisalu	75 mm
	Każda część sieci trałowej (włoka) wykonana z manili lub sisalu	80 mm

2. Najmniejszy wymiar oczek powinien być taki, aby płaski przyrząd pomiarowy o grubości 2 mm i odpowiedniej szerokości mógł być przesunięty z łatwością przez oczko sieci w stanie mokrym, wyciągnięte wzdłuż po przekątnej.

§ 4. Stalki łowiące na wodach określonych w § 1 makrelę (*scomber scombrus*), ryby śledziowate (*Clupeidae*), dobijakowate (*Ammodytidae*), stynkę (*Osmerus eperlamus*), okowiela (*Gadus esmarkii*), węgorza (*Anguilla anguilla*), ostrosza (*Trachinus draco*), krewetki, raczki, homarce lub mięczaki mogą mieć na pokładzie i używać sieci o wymiarach mniejszych niż określone w § 3 ust. 1 pod warunkiem, że:

1) żadne z narzędzi połowowych, które są używane na tych stawkach, nie będą używane do połowu innych gatunków ryb niż wymienione w niniejszym paragrafie;

2) do dnia 1 czerwca 1966 r. żaden statek nie może przewozić na pokładzie ani używać do połowu na wodach określonych w § 3 ust. 1 pkt 2 żadnych sieci (niezależnie od użytego materiału), mających w matni włoka oczka o rozmiarach większych niż 50 mm, a mniejszych niż wymienione w § 3 ust. 1, z wyjątkiem:

— wód położonych na południe od linii wytyczonej wprost na zachód od Mull of Galloway wzdłuż 54° 18' szerokości północnej i na zachód od linii wytyczonej od Francji do Anglii wzdłuż 2° długości zachodniej,

— wód położonych na wschód od linii wytyczonej od Hanstholm do Lindesnes.

§ 5. 1. Zabrania się używania w czasie połowów jakiegokolwiek środka połowowego, który w jakiegokolwiek części sieci określonej w § 3 ust. 1 stanowiłby przeszkodę lub w inny sposób w skutkach powodowałby zmniejszenie oczka sieci.

2. Od zakazu ustanowionego w ust. 1 dopuszczalne są następujące wyjątki:

1) doczepianie do dolnej strony worka włoka płótna, sieci lub innego materiału w celu zapobieżenia lub zmniejszenia zniszczenia albo rozdarcia tej części włoka;

2) w okresie do dnia 1 stycznia 1966 r. doczepianie do sieci włokowych wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 1 prostokątnego kawałka sieci do górnej strony worka włoka, w celu zmniejszenia lub zapobieżenia zniszczeniu go, jeżeli ta tkanina sieciowa odpowiada następującym warunkom:

— nie będzie posiadać oczek o rozmiarach mniejszych od określonych dla danej sieci,

— będzie przymocowana do worka tylko wzdłuż swej przedniej i bocznych krawędzi, a nie w żadnym innym miejscu, w taki sposób, aby mogła sięgnąć do przodu nie więcej niż o cztery oczka poniżej stropu dzieleniowego i zakończyć się nie dalej niż o cztery oczka od linii oczek zakończenia worka, przed sznurówką; tam gdzie strop dzieleniowy worka nie jest stosowany, tkanina ta nie powinna się rozciągnąć na więcej niż 1/3 długości worka włoka, mierząc od czwartego oczka od linii oczek zakończenia worka, przed sznurówką,

— liczba oczek w szerokości tkaniny powinna stanowić co najmniej 150% liczby oczek szerokości tej części worka włoka, którą pokrywa; obie szerokości powinny być mierzone pod kątem prostym do podłużnej osi worka.

§ 6. 1. Zabrania się statkom rybackim przebywającym w rejonach wód wymienionych w § 3 ust. 1 przetrzymywania niżej wymienionych gatunków ryb, które zostały złowione na tych wodach, jeżeli długość ich mierzona od początku pyska do końca płetwy ogonowej wynosi mniej niż

	rejon 1	rejon 2
u dorsza (<i>Cadus morhua</i>)	34 cm	30 cm
u łupacza (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)	31 cm	27 cm
u morszczuka (<i>Merluccius Merluccius</i>)	30 cm	30 cm
u gładzicy (<i>Plouronectes platessa</i>)	25 cm	25 cm
u szkarłacy (<i>Glyptocephalus Cyneglossus</i>)	28 cm	28 cm
u złocicy (<i>Microstomus kitt</i>)	25 cm	25 cm
u soli (<i>Solea solea</i>)	24 cm	24 cm
u skarpa albo turbota (<i>Scephthalmus Maximus</i>)	30 cm	30 cm
u nagłada (<i>Scephthalmus rhombus</i>)	30 cm	30 cm
u smuklicy (<i>Lepidorhombus whiff</i>)	25 cm	25 cm
u witlinka (<i>Merlangus merlangus</i>)	23 cm	23 cm
u zimnicy (<i>Limanda Limanda</i>)	20 cm	20 cm

2. Ryby z gatunków wymienionych w ust. 1 posiadające wymiary mniejsze niż podane w tym przepisie dla każdej ryby, zwane dalej „niewymiarowymi”, muszą być natychmiast po złowieniu wrzucone do morza; mogą one jednak być zatrzymane na pokładzie tylko dla celów transplantacji na inne tereny połowów.

§ 7. 1. Do dnia 1 czerwca 1966 r. przy połowach gatunków określonych w § 4 nie przeznaczonych do spożycia

przez ludzi pod postacią ryby — 10% wagi każdego wylądunku lub jego części gatunków ryb wymienionych w § 6 ust. 1 może składać się z ryb niewymiarowych.

2. Przy połowach określonych w ust. 1 złowiony wittlink o długości od 20 do 23 cm, nie przeznaczony do spożycia przez ludzi pod postacią ryby, nie będzie uważany za niewymiarowy.

§ 8. Do dnia 1 stycznia 1970 r. zezwala się statkom o mocy maszyn poniżej 150 KM, dokonywającym połowów wittlinka na wschód od linii biegnącej od Hanstholm do Lindesnes, na używanie do połowu sieci o wymiarach oczek mniejszych niż wymienione w § 3 ust. 1 oraz na wyladowywanie wittlinka bez ograniczenia ilości, z tym że ładunki te nie będą zawierać innych gatunków ryb, aniżeli określone w § 6 ust. 1.

§ 9. Zabrania się poza przypadkiem przewidzianym w § 7 ust. 1 przewożenia, wyladowywania na ląd, sprzedaży, wystawiania lub oferowania na sprzedaż niewymiarowych ryb gatunków określonych w § 6 ust. 1, niezależnie od tego, czy ryby te są całe, czy też mają usunięte głowy lub inne części.

§ 10. Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się również do statków zatrudnionych przy przetwórstwie ryb morskich na obszarach wód określonych w § 1.

§ 11. Traci moc rozporządzenie Ministra Żeglugi z dnia 16 sierpnia 1955 r. w sprawie regulowania oczek sieci rybackich i wymiarów ryb (Dz. U. Nr 36, poz. 229).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żeglugi: *J. Burakiewicz*

152

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 8 maja 1965 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie udzielania świadczeń przez zakłady społeczne służby zdrowia byłym uczestnikom walk narodowo-wyzwoleńczych i więźniom politycznym oraz członkom ich rodzin.

Na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. z 1948 r. Nr 55, poz. 434, z 1950 r. Nr 36, poz. 327 i 334, z 1951 r. Nr 1, poz. 2 i z 1955 r. Nr 11, poz. 67) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 26 czerwca 1963 r. w sprawie udzielania świadczeń przez zakłady społeczne służby zdrowia byłym uczestnikom walk narodowo-wyzwoleńczych i więźniom politycznym

oraz członkom ich rodzin (Dz. U. Nr 30, poz. 174) wprowadza się następującą zmianę:

w § 2 pkt 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) z prowadzenia gospodarstwa rolnego, z którego przychód szacunkowy nie przekracza 14.520 zł rocznie”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztachelski*

153

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 22 kwietnia 1965 r.

w sprawie uczestnictwa Zambii i Malty w Międzynarodowej Organizacji Pracy.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 1 paragraf 3 Konstytucji Międzynarodowej Organizacji Pracy (Dz. U. z 1948 r. Nr 43, poz. 308) następujące państwa stały się członkami Międzynarodowej Organizacji Pracy:

Zambia . . . . . dnia 2 grudnia 1964 r.
Malta . . . . . dnia 4 stycznia 1965 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Winiewicz*

154

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 17 maja 1965 r.

w sprawie ratyfikacji przez Kamerun, Boliwię i Gwatemalę Konwencji nr 116 z dnia 26 czerwca 1961 r. zmieniającej częściowo niektóre konwencje przyjęte przez Konferencję Ogólną Międzynarodowej Organizacji Pracy.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 4 Konwencji nr 116 zmieniającej częściowo konwencje przyjęte przez Konferencję Ogólną Międzynarodowej Organizacji Pra-

cy na jej pierwszych trzydziestu dwóch sesjach, mającej na celu ujednoczenie postanowień dotyczących przygotowywania przez Radę Administracyjną Międzynarodowego Biura